

„Bageres og kagebageres butikker og udleveringssteder skal holdes lukket for publikum i tiden efter kl. 20 om fredagen og på samtlige ugens øvrige dage i tiden efter kl. 18³⁰. Det samme gælder konfitureforretninger og bageriudsalg, jfr. § 3 c og d i lov om lukketid for butikker og lagre m. v. Efter det nævnte tidspunkt er konditorer og beværtere uberettigede til at sælge kager, wienerbrød og konditorisager ud af huset.

Uanset bestemmelsen i stk. 1 må bagere og kagebagere, konfitureforretninger og bageriudsalg samt konditorer og beværtere på samtlige ugens dage *forhandle konfekt, chokolade og sukkervarer indtil kl. 21* og iskrem indtil kl. 22.“

Denne ændring foretoges på foranledning af chokolade- og sukkervarebranchen, der havde fremsat ønske om, at salget af chokolade og sukkervarer m. v. skulle kunne fortsættes til kl. 22 om aftenen. I folketinget fandt man det dog tilstrækkeligt at udvide salgstiden for disse varer til kl. 21.

Ved fremsættelsen af lovforslaget anførte *handelsministeren* bl. a.:

„Den 15. marts 1947 nedsatte handelsministeren *et udvalg* til gennemførelse af den almindelige lukkelovsrevision, som . . . var stillet i udsigt. Medens dette udvalg har arbejdet, er den midlertidige lov blevet forlænget flere gange, sidste gang ved lov nr. 179 af 30. april 1948, som forlængede den til 1. april 1949. Lukkelovsudvalget af 1947 har udført et meget energisk og omfattende arbejde for at nå til bunds i de mangesidede spørgsmål, som en revision af butikslukketidsbestemmelserne rejser. Udvalget har derefter i januar måned 1949 afgivet en *betænkning med tilhørende forslag til en varig lukkelov*, bærer t til at træde i stedet for de midlertidige lukketidsbestemmelser, vi lever under i dag. Foruden af udvalgets betænkning fremgår det jo af den livlige og omfattende offentlige debat, som har fundet sted om disse spørgsmål, at der er mange forskellige interesser at tage hensyn til ved spørgsmålenes løsning, og at interessen modsætningerne på flere punkter er ret dybtgående. Det må vist herefter anses for udelukket, at rigsdagen ville kunne nå at tage stilling til disse vanskelige spørgsmål inden den midlertidige lovs udløbstid den 1. april d. å.

Der knytter sig stor interesse til at lette *indkøbsvanskelighederne for husmødrene*, herunder særlig de på arbejdspladser bundne, således at de kan have en rimelig tid til at aflægge besøg i butikkerne. Der er også i udvalgsbetænkningen stærkt